

Notat naturmangfold – vurdering – Revisjon områdeplan Vestlia reiselivsområde – Hol kommune

Naturmangfoldloven stiller krav til saksbehandling ved utøving av offentlig myndighet. Prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer, og vurderingene skal fremgå av beslutningen. Videre skal prinsippene i §§ 8–12 tillegges større vekt dersom planvedtaket bl.a. berører naturtyper som er truet eller nær truet, truede eller nær truede arter eller verdifulle arter Norge har et særlig ansvar for. Det skal fremgå klart hvordan prinsippene er vurdert og hvilken vekt disse har hatt i den interesseavveiningen som skal gjøres i vedtak om reguleringsplaner. I dette ligger det at naturmangfoldinteressene må veies mot øvrige samfunnsinteresser planen skal tilrettelegge for.

Det tas her utgangspunkt i forslag til endringer i utnyttelse, som øker utbyggingspotensialet innenfor planområdet, forslag til endringer i bestemmelser og hensynssoner for bekker/ bekkeløp og bekkelukking, samt forslag om for å endre veitilkomsten til Øvre Økle via Uthuslåtta til å avskjære en avsatt grøntkorridor.

Forslaget åpner for flere endringer i hensynet for bekker/vassdrag og tilhørende kantsoner. Det åpnes også for å forlenge en strekning med bekkelukking for å utvide hovedbaseområdet. Bekkelukkinger bør generelt unngås, og det er tvert imot et satsningsområde å få åpnet flere tidligere lukkede bekkeløp. Åpne bekker med kantvegetasjon har en verdi for naturmangfoldet som oppholdssted til både pattedyr, fugler og insekter og kan ha et større mangfold av plantearter. Planter og trær i og langs bekken samt sollys, bidrar til å rense vannet i åpne bekker. Bekkelukking vil redusere bekkens selvrensende effekt og redusere det biologiske mangfoldet i tilknytning til bekken, og forslaget vil derfor ha en negativ konsekvens for lokalt naturmangfold.

Videre legger forslaget opp til å endre hensynet til bekk/vassdrag med kantsoner til et flom- og overvannsanlegg. Det åpnes for at bekken kan erosjonssikres og steinsettes, at kantvegetasjonen fjernes og erstattes med en parkmessig opparbeiding. Kantsoner og hvordan de og deres funksjon ivaretas i planer er viktig for lokalt naturmangfold. Virkningen og betydningen av kantsoner og «grønne korridorer» vil være større igjennom bebygde områder, og spesielt i tette områder eller områder med høyere utnyttelse som her. Både som landskapselement, men også for økosystemet i og langs vassdraget. Terrenget i områdeplanen er tidvis bratt, så ivaretagelse av bekker og vassdrag og sikring av tilstrekkelige bredder og kantsoner vil også ha en funksjon som flom- og erosjonssikring, i tillegg til leveområde for dyr og vegetasjon og landskapsøkologisk element. Kantsoner langs vassdrag er blant de mest artsrike og bevaringsverdige med hensyn til landskapsøkologi og biologisk mangfold. I tillegg er vassdragsnaturen viktig i friluftssammenheng. Den foreslåtte endringen av bekken til å være et flom- og overvannsanlegg med tilhørende parkmessig opparbeiding vil ha en negativ påvirkning på naturmangfoldet.

Det foreslås å endre tilkomsten til Øvre Økle til veigjennomføring via Uthuslåtta. Det foreslås å avskjære den avsatte grøntkorridoren mellom disse utbyggingsområdene med en ny løsning for tilkomstveien. Grønne korridorer i arealplanlegging er avgjørende for å opprettholde biologisk mangfold, sikre klimatilpasning og skape attraktive nærmiljøer. De fungerer som viktige

ferdselsårer for planter og dyr, og er en forutsetning for at økosystemer skal fungere i tettere utbyggingsområder. En velfungerende grønn infrastruktur har naturkvaliteter som gjør at artene kan vandre eller spre seg mellom gode leveområder og bidrar på den måten til å opprettholde en viktig funksjon som forflytningskorridorer for arter, og som bidrar til at økosystemenes struktur og funksjon kan opprettholdes i et langsiktig perspektiv.

Selv om omfanget av den foreslåtte endringen av områdeplanen er begrenset sett opp mot omfanget av gjeldende områdeplan, vil forslaget til endringer gi negative miljøkonsekvenser og bidra til økt samlet belastning. Det følger av naturmangfoldloven § 10 at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Denne bestemmelsen skal blant annet forhindre en gradvis forvitring av leveområder hvor inngrepene gjerne finner sted «bit for bit, over tid, til den samlede belastningen er så stor at leveområder, arter eller genetisk mangfold kan gå tapt. Nettopp fordi det ellers er en utfordring å se de samlede påvirkningene i sammenheng. Nye påvirkninger skal altså være gjenstand for en helhetsvurdering av den belastningen økosystemet allerede er og vil bli utsatt for og skal ikke vurderes isolert i den enkelte sak. Området er allerede preget av omfattende tekniske inngrep og menneskelig aktivitet, og forslaget vurderes å bidra ytterligere til samlet belastning gjennom bit-for-bit fragmentering av naturarealer og økt forstyrrelser. Selv om omfanget av forslag til endringer i denne planen i seg selv er begrenset, vil den forventede økningen i belastning vil komme i tillegg til dagens situasjon.

Hol kommune må som planmyndighet i denne saken foreta en konkret avveining av samfunnsmessige gevinster av planforslaget, opp mot de negative virkningene som planen vil medføre for naturmangfold, nærmiljø og friluftsliv i form av økt samlet belastning.